

ZARZĄDZENIE NR. 13/16
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
w Lublinie
z dnia 30.05.2016 r.
w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody
„Hubale”

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651),

zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się na okres 1 roku zadania ochronne dla rezerwatu przyrody „Hubale”, zwanego dalej „rezerwatem”.

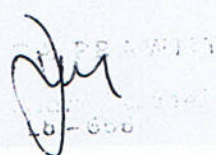
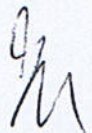
§ 2. Zadania ochronne, o których mowa w § 1, obejmują:

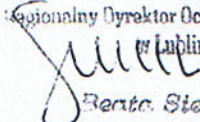
- 1) identyfikację oraz ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania zagrożeń określonych w załączniku nr 1 do zarządzenia;
- 2) opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów oraz gatunków zwierząt, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia;
- 3) wskazanie obszarów objętych ochroną czynną według wyszczególnienia w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 3. Obszar rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

§ 4. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia sprawuje Naczelnik Wydziału Spraw Terenowych III w Zamościu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Lublinie

Beata Stalciewicz

Załączniki
do zarządzenia nr. 13/16
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie
z dnia 30.05.2016 r.

Załącznik nr 1

Identyfikacja oraz ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków.

Lp.	Identyfikacja oraz ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych	Sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków
1.	Sukcesja roślinności zielnej oraz drzew i krzewów, prowadząca do pogarszania się warunków siedliskowych dla populacji susłów perełkowanych.	Utrzymanie użytkowania kośno-pastwiskowego siedliska susłów na terenie rezerwatu.
2.	Zmiany stosunków wodnych powodowane miejscowymi podtopieniami, występującymi w pobliżu budowanych przez bobry europejskie na rowach melioracyjnych tam. Podtopienia utrudniają wykonywanie zadań ochronnych tj. koszenie roślinności zielnej i prowadzą do miejscowych zmian składu gatunkowego muraw.	Rozbiórka tam i żeremi budowanych przez bobry europejskie.
3.	Nadmierny wzrost liczebności lisów zagrażających populacji susła perełkowanego.	Redukcja liczebności lisów.

Załącznik nr 2

Opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów oraz gatunków zwierząt z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań.

Lp.	Rodzaj zadań ochronnych	Rozmiar zadań ochronnych	Lokalizacja zadań ochronnych
1.	Wypas krów lub innych kopytnych zwierząt gospodarskich (owce, konie, kozy) na wybranych powierzchniach w	Do 25 ha	Gmina: Zamość obręb: Mokre część północna,

	obręb rezerwatu w terminie od 1 maja do 15 października.		środkowa i południowo zachodnia działki o nr ewid. 858/6
	Trzykrotne koszenie lub dokaszanie roślinności zielnej na wysokość do 5 cm, w okresie od 1 maja do 15 października ze zgrabieniem, zebraniem i wywiezieniem poza obręb rezerwatu skoszonej biomasy.	Od 15 do 25 ha w zależności od intensywności prowadzonego wypasu	Gmina: Zamość obręb: Mokre część północna, środkowa i południowo zachodnia działki o nr ewid. 858/6
2.	Rozbiórka tam i żeremi wybudowanych przez bobry europejskie. Rozbiórkę tam należy wykonywać poza okresem rozrodczym bobrów tj. w terminie od 16 marca do 30 września.	Rozbiórka tam i żeremi w zależności od potrzeb.	Rowy melioracyjne zlokalizowane na terenie rezerwatu i na jego granicach oraz w ich pobliżu (działka nr 858/6 obrębu Mokre), tj. rowy oznaczone jako E, E29, F i boczne.
3.	Odstrzał lisów.	do 20 szt.	Teren rezerwatu oraz w promieniu do 3 km od jego granic.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
[Podpis]
 Rector Sialewicz

UZASADNIENIE

do zarządzenia nr. 13/16

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie

z dnia 30 maja 2016 r.

Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Hubale” wynika z art. 22, ust. 2, pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651), zgodnie z którym dla rezerwatów przyrody, do czasu ustanowienia planu ochrony, regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia w drodze zarządzenia zadania ochronne.

Rezerwat przyrody „Hubale”, o powierzchni 35,0 ha, został utworzony na podstawie Zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dn. 26 marca 1982 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1982 r. Nr 10, poz. 74) w celu zachowania miejsc występowania susła perełkowanego.

Ze względu na występowanie susła perełkowanego, gatunku z Załącznika II Dyrektywy 92/43/EWG, na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 510) obszar rezerwatu objęty został ochroną w formie obszaru Natura 2000, jako obszar specjalnej ochrony siedlisk „Hubale” PLH060008.

Maksymalną liczebność susłów zanotowano na tym obiekcie w latach 80-tych ubiegłego wieku przy bardzo intensywnym użytkowaniu pastwiska. Inwentaryzacje przeprowadzone w latach 90-tych wykazały postępujący bardzo duży spadek liczebności susłów, który doprowadził do ich wyginięcia w obrębie rezerwatu.

Przyczyną wyginięcia susłów na terenie rezerwatu było nałożenie się negatywnych czynników, które w znaczący sposób pogarszały warunki siedliskowe. Stan taki był ściśle związany z daleko postępującymi zmianami w sposobie użytkowania pastwisk. Po stopniowym ograniczaniu wypasu na terenie rezerwatu, zaniechano go całkowicie pod koniec lat 90 ubiegłego wieku. Doprowadziło to do zaawansowanej sukcesji i przekształcenia siedliska w całkowicie nieprzydatne do zasiedlenia przez susły. Realizowane w ramach kolejnych wieloletnich projektów ochronnych zadania miały na celu odtworzenie odpowiednich warunków siedliskowych. Pierwszy etap dotyczył unormowania stosunków wodnych, jakie panowały na terenie rezerwatu w związku z zalewaniem oraz silnym

przesuszaniem terenu. Po przeprowadzeniu przebudowy i konserwacji zastawek większość terenu obszaru charakteryzuje się aktualnie odpowiednim poziomem wód gruntowych. W kolejnych etapach rekultywowano i podsiewano powierzchnie zasiedlane przez susły w kierunku właściwych muraw pastwiskowych, które zapewniały susłom odpowiednią bazę pokarmową. Równolegle dwukrotnie prowadzono kompleksowe usuwanie wieloletniego podrostu drzew i krzewów. Stale prowadzono również cykliczne zabiegi konserwatorskie dotowanych koszeń i wypasu oraz redukcyjny odstrzał lisów.

Obecnie po rekultywacji oraz po stosowaniu systematycznym zabiegów ochrony czynnej (koszenie i nawożenie) warunki siedliskowe należy uznać za zadowalające. W związku z powyższym, po odłowieniu 80 susłów z miejsc najbardziej przegęszczonych w rezerwacie „Susłe Wzgórza”, przeprowadzono ich reintrodukcję i wsiedlono je na teren rezerwatu „Hubale” w miejsca o najkorzystniejszych warunkach siedliskowych.

Nadal poważnym zagrożeniem w rezerwacie jest zaniechanie kośno-pastwiskowego użytkowania terenu, prowadzące do zarastania terenu roślinnością zielną, podrostem drzew i krzewów, co powoduje pogorszenie warunków siedliskowych dla susłów perełkowanych będących przedmiotem ochrony rezerwatu. Podstawowym warunkiem, jaki musi spełniać siedlisko susła perełkowanego, gatunku dla którego bardzo ważne jest szerokie pole obserwacji, jest poza odpowiednim składem gatunkowym murawy, systematyczne utrzymywanie jej na niskim poziomie.

W związku z tym, dla zachowania walorów przyrodniczych rezerwatu, niezbędne jest prowadzenie czynnej ochrony polegającej na wypasie i koszeniu murawy. Wypasanie murawy należy prowadzić w oparciu o stado krów lub innych kopytnych zwierząt gospodarskich, których obsada zostanie dostosowana do powierzchni w oparciu o liczbę przeliczeniową wg współczynnika przeliczania sztuk rzeczywistych na DJP, która wynosi od 10 do 30. Niestety lokalni rolnicy prowadzą wypas ograniczony jedynie do kilku krów. Przy wykonywaniu koszeń należy zachować odpowiednią wysokość murawy. Niedopuszczalne jest zbyt niskie koszenie prowadzące do niszczenia murawy lub pozostawienie trawy zbyt wysokiej. Jej wysokość po skoszeniu powinna być zbliżona do wysokości trawy po wypasie krów (ok. 5 cm), natomiast skoszona biomasa powinna wywieziona poza teren rezerwatu.

Innym znaczącym zagrożeniem, jakie obserwuje się obecnie w obrębie rezerwatu, jest zmiana stosunków wodnych powodowana miejscowymi podtopieniami występującymi w pobliżu tam i żeremi budowanych przez bobry europejskie. Tamy te budowane są na rowach melioracyjnych znajdujących się w rezerwacie i jego sąsiedztwie. Podtopienia utrudniają wykonywanie zadań ochronnych tj. koszenie roślinności zielnej i prowadzą do miejscowych

zmian składu gatunkowego muraw. W związku z tym należy przeprowadzić rozbiórkę tam i żeremi w terminie poza okresem rozrodczym bobrów.

Silny rozwój miejscowej populacji lisów staje się zagrożeniem dla susłów perełkowanych zasiedlających teren rezerwatu i w związku z tym należy zredukować liczbę lisów poprzez kontrolowany odstrzał tych drapieżników.

Wykonanie zaplanowanych zabiegów ochronnych przyczyni się do utrzymania właściwego stanu ochrony przyrody w rezerwacie „Hubale” i jednocześnie obszarze Natura 2000 „Hubale” PLH060008, poprzez stworzenie optymalnych warunków do rozwoju lokalnej populacji susła perełkowanego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Lublinie
[Podpis]
Data: Stalowice